

Vincent Van Duysen

Works 2018 – 2025

Inleiding door Kurt Soller

Essay door Marc Dubois

Lannoo

Oorspronkelijke uitgever: Thames & Hudson Ltd., Londen
Oorspronkelijke titel: *Vincent Van Duysen. Works 2018-2015*
Tekst en plannen © 2026 Vincent Van Duysen Architects
Inleiding © 2026 Kurt Soller
Essay © 2026 Marc Dubois
Lay-out: Studio Luc Derycke, Gent
Vertaling: Joost Zwart
Opmaak: Asterisk*, Amsterdam

© Uitgeverij Lannoo nv, 2026
D/2026/45/249 – NUR 648/454
ISBN: 978-90-599-6544-7

www.lannoo.com

Als u opmerkingen of vragen heeft, dan kunt u contact nemen met onze redactie:
art@lannoo.com

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch of op enige andere manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. Tekst- en datamin-
ing van (delen van) deze uitgave zijn uitdrukkelijk niet toegestaan.

Visueel essay	i–xvi
---------------	-------

Kurt Soller	5
Soft Power	

Realisaties 2018 – 2025

Woning HBH	10	Landmark Outdoor Collection	134
Casa M	22	voor Molteni&C	
Pablo	38	Woning AN	136
voor B&B Italia		Appartement DH	150
August Hotel	40	Hoofdkantoor Loro Piana	154
Schelde 21	56	Gravitas Collection	158
Central: The Original Store	60	voor ARCA	
Woning KK	68	Woning B	160
Wijndomein VV	70	Zara Home+ Collections	172
Rudolph	84	by Vincent Van Duysen	
voor Serax		M Offices	180
Shelter at Metamorphosis	86	Ferragamo Boetieks	188
voor Bulgari		I.R.O. Collection	196
Woning RE	88	voor Giustini Stagettti	
Oberpollinger		Palazzo Molteni	198
Warenhuis	96	JNcQUOI Fashion Clinic	204
Giro Collection	100	Flora	208
voor Kettal		voor Fantini	
Woning EK	102	JNcQUOI Club Comporta	210
Gustave	114	JNcQUOI Beach Club	222
voor Flos		The Drops	230
Penthouse PN	116	voor The TwentyFour Six	
Melides Collection	124	JNcQUOI House	232
voor Domani		Zara Diagonal	242
Paviljoen Molteni&C	126		

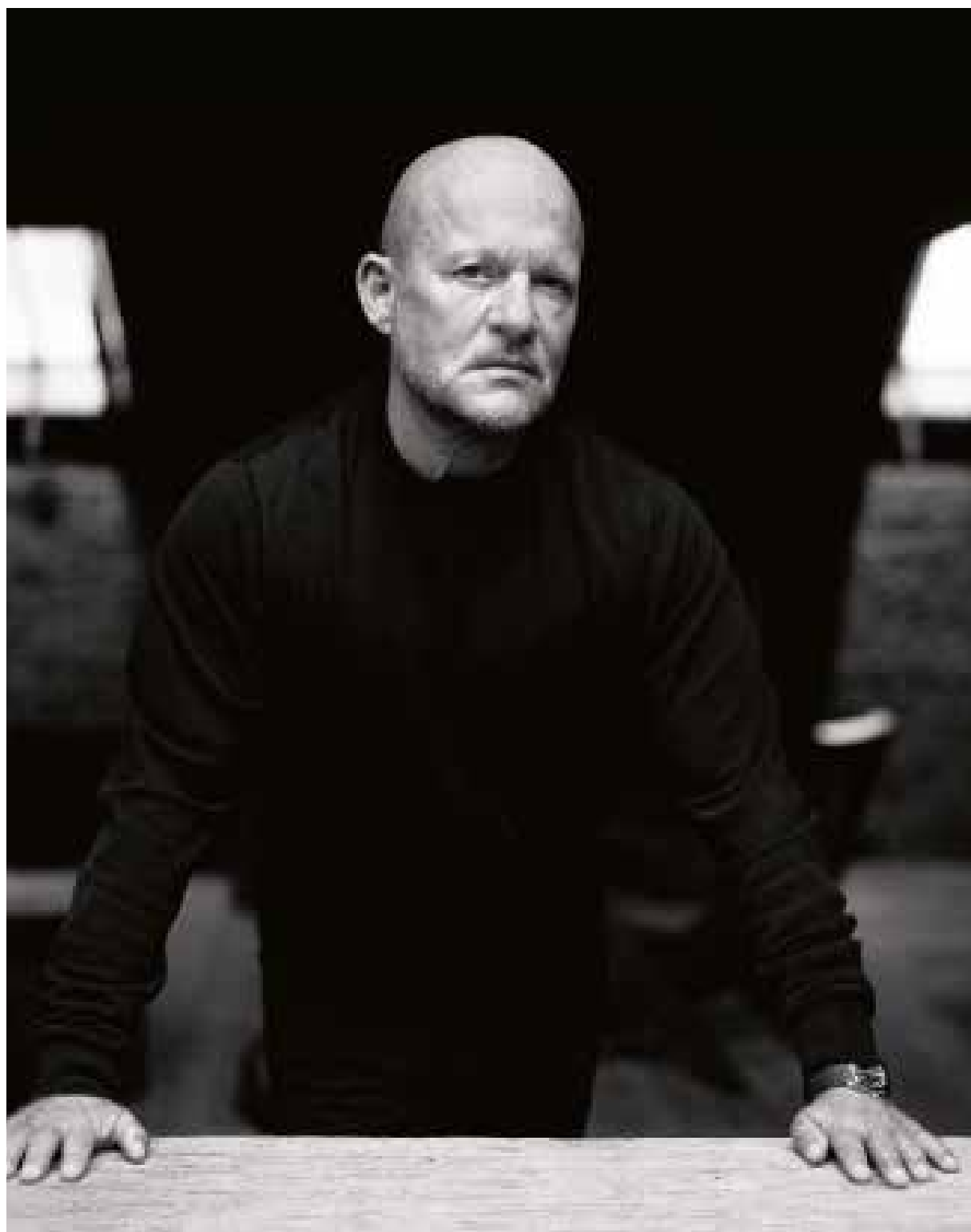
Marc Dubois	
Naar een voldragen oeuvre	249

Projecten in uitwerking	257
-------------------------	-----

Chronologie	271
2018 – 2025	

Vincent Van Duysen	299
Architects	

Fotoverantwoording	304
--------------------	-----

Kurt Soller

Soft Power

Als adjunct-hoofdredacteur van *T Magazine* als bijlage van *The New York Times* geef ik niet alleen opdracht voor reportages over de interessantste architecten en designers van de wereld, ik schrijf ze zelf ook – over mensen die met de huizen en plekken die ze voor zichzelf en hun cliënten creëren nieuwe ideeën ontwikkelen over hoe we moeten leven. Dat betekent dat ik veel nadenk over wat goede ruimtes zijn. Ook vraag ik hen naar de unieke alchemie (tussen traditie en innovatie, praktisch nut en creativiteit) die ertoe leidt dat sommige ontwerpen doortrokken lijken van zowel vanzelfsprekende schoonheid als diepe emotie, die ondefinieerbare menselijke toevoeging die je aanmoedigt om te kijken en stil te blijven staan.

Als mensen me vragen welk huis de grootste indruk op me heeft gemaakt, vertel ik ze over Casa M, het huis – of eigenlijk meer de bunker – dat de Belgische architect Vincent Van Duysen voor zichzelf, zijn partner en zijn teckels bouwde in de stille duinen van Melides in Portugal (zie blz. 22). Toen ik in 2019 besloot een stuk over het project te schrijven, had ik Van Duysen nog nooit ontmoet en wist ik niets van de warmte die verborgen ligt onder de donkere kleding waarin hij zich dagelijks hult. Ik volgde zijn werk, met zijn vorm van modernisme die sterk de nadruk legt op textuur, al sinds 1989, het jaar waarin hij zijn eigen bureau begon en waar inmiddels bijna veertig mensen werken. In die jaren ging hij ook vele internationale samenwerkingsverbanden aan, die net zo belangrijk waren voor Van Duysens succes als hijzelf.

Van Duysen was altijd al ‘een ontwerper met een grondig begrip van de materie, iemand die in staat was materialen die niet in het lexicon van de “moderniteit” voorkwamen, nieuw leven in te blazen en tegelijkertijd een moderniteit te scheppen die warm en robuust was’. Dat schreef de Engelse ontwerpster Ilse Crawford in haar voorwoord bij Van Duysens eerste monografie, gepubliceerd in 2008. Ze beschreef weliswaar zijn eigen woning in Antwerpen – met een keuken van Belgische blauwe hardsteen en vloeren van brede planken; een spel van licht en schaduw – maar die karakterisering gaat op voor veel van zijn multidisciplinaire opdrachten. Zie bijvoorbeeld Wijndomein VV (zie blz. 70), in 2020 in Vlaanderen gebouwd, waar de bezoeker zich als in een cocon beschermd voelt tussen de betonnen muren op het erf van lavasteen, terwijl rondom in de mist de wijnstokken groeien; of in de winkel van Loro Piana in Manhattan en in de hoofdzetel van het bedrijf in Milaan (zie blz. 154). Die laatste werden eerder dit decennium voltooid en brengen met een mix van neutrale tonen, strategisch gekozen kleuren en frisse beplanting een hommage aan de erfenis van de Italiaanse palazzi en het genot van hun verborgen binnenplaatsen. In 2023 liet het

bureau zich door de Amerikaanse architectuuriconen van halverwege de 20ste eeuw inspireren voor een huis met een gaanderij in Los Angeles (zie blz. 136), gekenmerkt door diffuse grenzen tussen binnen en buiten, waarmee het klassieke Case Study House tot een monumentale grijze stenen sculptuur transformeerde.

Al die projecten hebben Van Duysen (en daarmee België) in de voorhoede van de hedendaagse architectuur geplaatst. Hij vertelde me dat ik hem een paar dagen moest komen opzoeken aan de Portugese kust, twee uur rijden ten zuiden van Lissabon, om zijn veelzijdige artistieke praktijk goed te kunnen begrijpen. Daar heeft hij een huis met drie slaapkamers op een 5,6 hectare groot terrein met inheemse dennen; het is droge grond waarop twee zandkleurige betonnen volumes oprijzen met een gezamenlijk vloeroppervlak van 650 m²: een U-vormig hoofdgebouw en een bijgebouw met op het dak een langgerekt zwembad, ingebed in de helling van het terrein.

Na mijn aankomst zaten we uren buiten te praten. We hadden het over het verschil tussen minimalisme en het woord ‘minimalist’, een etiket dat Van Duysen verwerpt, net als termen als ‘essentieel’ en ‘elementair’, en daar heeft hij allemaal gelijk in, want ze missen zijn belangrijkste invloed: de projecten die hij met zijn bureau ontwerpt zijn diep verbonden met het omringende landschap, terwijl dat nooit ten koste gaat van de manier waarop wij mensen ze ervaren en erdoorheen bewegen. Zo absorberen de weinige materialen van Casa M’s interieur (Braziliaans ipéhout, fijn Belgisch linnen, terracottategels) ’s avonds het afnemende licht en scheppen ze het gevoel in een lantaarn te wonen. Het is er knus en beschut, waardoor je je op je gemak voelt, dankzij de zorgvuldig gecomponeerde lijnen en hoeken – Van Duysen is een meester in het rangschikken van massa’s en leegtes. De architect heeft bijna alles in deze ruimte ontworpen, van de tafellampen tot het serviesgoed, en hij deed het om zichzelf en iedereen die hier komt, een goed gevoel te geven. Niet dat we het daar over hadden. Het is beter, leek hij te suggereren, dat we het ervaren en ervan genieten, zonder redeneringen of woorden.

Op dat moment besepte ik weer dat de beste ontwerpers niet alleen opmerkelijke en doordachte objecten, meubelen en gebouwen scheppen, maar hele werelden – visies voor de mensheid die ons een beter bestaan geven. Dat is wat Van Duysen ongetwijfeld doet, maar wat ik nog het meeste in zijn werk waardeer is dat het nooit rigide of repetitief is, en toch altijd een oog op het verleden houdt. Neem nu het project waarmee dit boek begint: een huis voor een New Yorkse familie (zie blz. 10), voltooid in 2018, waar hij en zijn team een hedendaagse versie ontwierpen van de traditionele boerderij in de Hamptons, waarbij hij de shingles in baksteen een gratie en intensiteit gaf door de volumes van de diverse gebouwen tegen elkaar uit te spelen en ze vervolgens te verbinden via een labyrint van bijpassend grijze houten terrassen, die ook orde scheppen in de wilde tuin van Piet Oudolf erachter.

Hoewel Van Duysen over de hele wereld werkt, zeker nu hij meer en meer klanten uit de hospitalitysector aanneemt, bevindt een van mijn favoriete projecten zich in zijn thuisstad Antwerpen. In 2019 gaf hij daar het August Hotel vorm, een voormalig militair hospitaal en klooster – waar de zusters verbleven die de soldaten verzorgden. De architecten ontwierpen ook het interieur van het 19de-eeuwse neoclassicistische Augustijnenklooster en gebruikten daarvoor grijsgroene timmerhouten panelen, decoratieve witte lijsten, terwijl alle toevoegingen aan het exterieur werden voorzien in elegante zwarte stalen constructies. Die keuzes refereren naar de maritieme geschiedenis van de regio, maar trekken tegelijk de bezoekers van vandaag aan. De verlichting op maat en rustige meubels dragen bij tot de aantrekkingskracht. De meubelcollecties van Van Duysen – het merk heeft al samengewerkt met Molteni, Serax, Flos, Zara Home en meer – verlenen de spaarzame organische vormen altijd een luxueus gevoel van comfort en

functionaliteit. Tussen het restaurant, de bar en de 44 kamers liggen ook 3 weelderige tuinen ontworpen door Martin Wirtz, in verschillende sferen: van een ommuurde tuin met strak gesnoeide hagen en vaste planten tot een wildere *jardin secret* met zwembijver voor de spabzoekers, die beschermd worden door hoge gesnoeide groenblijvers.

Hier ben je thuis, maar je bent ook in de natuur. Hetzelfde geldt voor Casa M. Toen we in Portugal waren, spraken we over onze gedeelde bewondering voor de Mexicaanse architect Luis Barragán, wiens felgekleurde brutalistische projecten in en rond Mexico-Stad deze eeuw tot belangrijke bestemmingen voor architectuurpelgrims zijn uitgegroeid. Ooit, ergens in de toekomst, zal naar mijn mening hetzelfde gebeuren met Van Duysens werk. Bewonderaars zullen naar Antwerpen, Melides en waar hij ook bouwt reizen in de hoop de kracht te ervaren die je voelt als je even deel bent van zijn wereld: de kracht van stilte, die vaak ontbreekt in een tijdperk waarin zovelen schreeuwen. Zoals Barragán zelf zei in een toespraak in 1980: 'Sereniteit is het grote en ware tegengif tegen onrust en angst (...) Het is nu meer dan ooit de plicht van de architect om haar tot permanente gast in het huis te maken, hoe rijk of nederig dat ook is.' In mijn ogen is dat precies wat Van Duysen doet.

Realisaties

2018 – 2025

Woning HBH

Southampton, NY, VS

2018

Woning HBH staat in Southampton in het zuidoosten van Suffolk County, in de staat New York. De streek maakt deel uit van het beroemde kustgebied de Hamptons, de exclusieve zomerbestemming van New York City, die van Sag Harbor en Amangansett tot het afgelegen en populaire Montauk loopt.

Traditioneel is het een streek van boeren en vissers en dat is nog altijd te merken aan de speciale sfeer van het landschap en de traditionele huizen. Met het doortrekken van de Long Island Rail Road in de jaren 1870 werd de schijnbaar eindeloze kust met zandstranden al snel de perfecte plek voor de tweede huizen van de bewoners van Manhattan. De Hamptons werden de ultieme etalage voor de *art of living*, waar iconische huizen verrezen van architecten als Horace Gifford, Philip Johnson, Gwathmey Siegel, Norman Jaffe en vele anderen.

Het eisenprogramma voor het huis werd samen met de opdrachtgevers opgesteld, met als doel de perfecte familiewoning te creëren die niet alleen als vakantiehuis kon fungeren maar ook als hoofdverblijf van het gezin. De opdrachtgever wilde vanaf het begin verschillende creatieve denkers samenbrengen om het project te realiseren. Vincent Van Duysen Architects werd als architect gekozen en nam een leidende rol in het ontwerpteam op zich. Interieur en meubilair werden verzorgd door het gerenommeerde Franse atelier Liaigre, terwijl de tuin werd ontworpen door de Nederlandse landschapsarchitect Piet Oudolf.

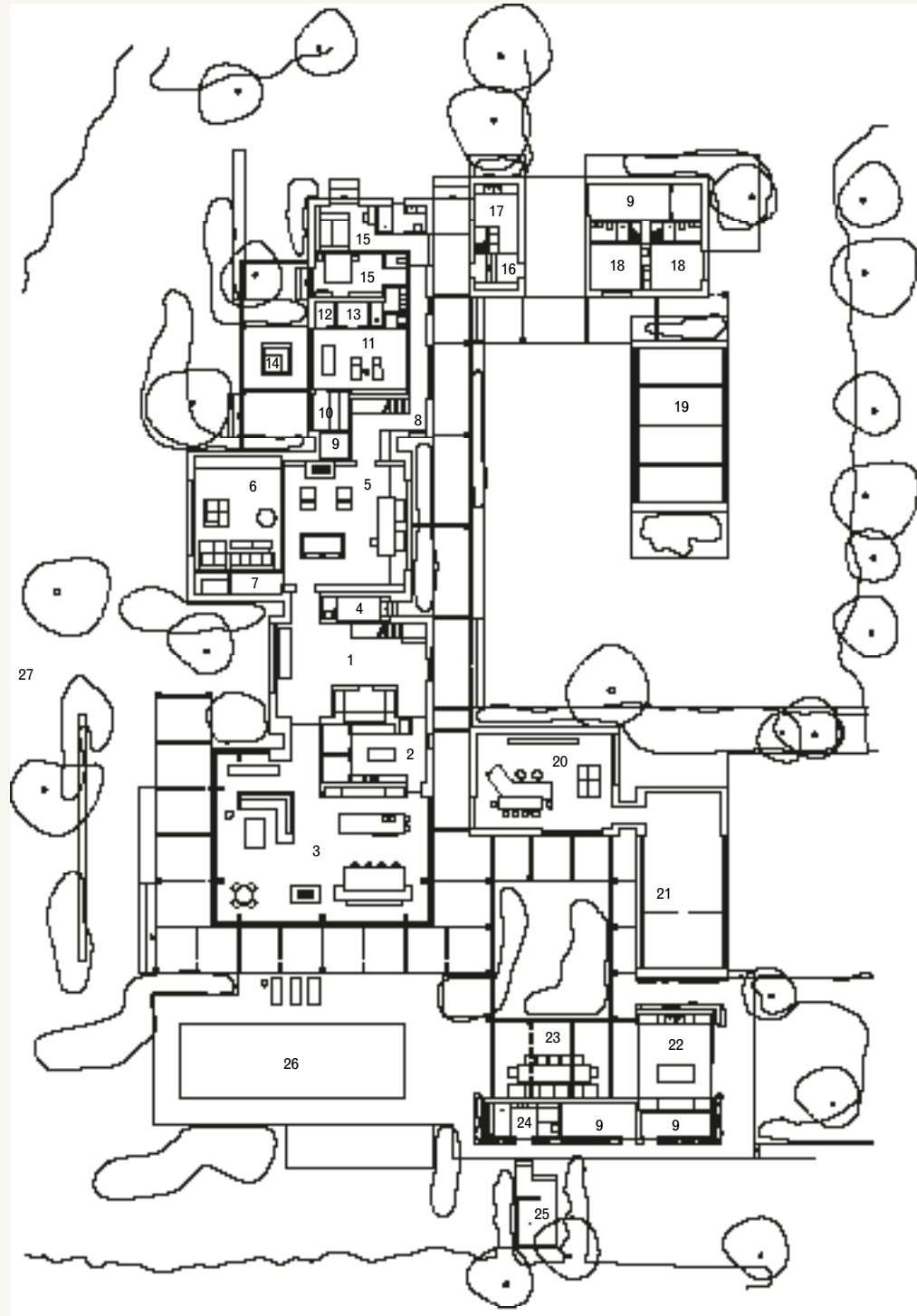

De locatie van het project heeft een heel eigen sfeer. Het terrein ligt vlak bij de zee en naast een grote waterpartij; de hele westkant van het huis grenst aan een beschermd moerasgebied met een specifiek palet aan kleuren en plantensoorten. Grote eiken domineren de oprijlaan naar het huis en creëren een vredige natuurlijke omgeving. De streek baadt het hele jaar door in een karakteristiek licht met sterke schaduwen en contrasten. Die natuurlijke aspecten, samen met de sterke architectonische tradities van de streek, zorgden voor het perfecte canvas voor het project.

De architectuur is opgebouwd uit een cluster van volumes die de diverse functies van het programma huisvesten. Die opzet sluit aan bij de archetypische compositie van traditionele boerderijen en huizen in de streek.

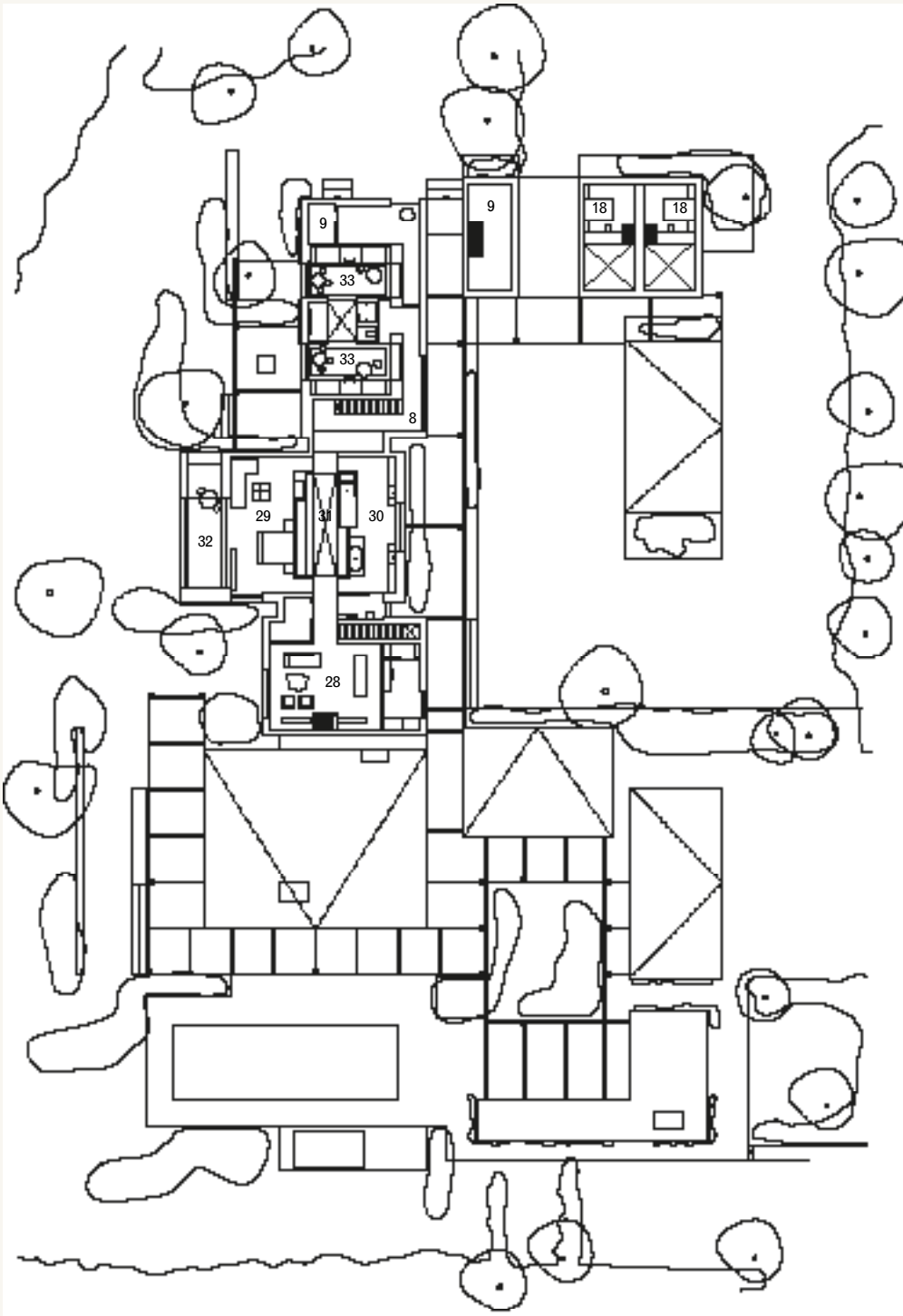
Van de weelderige en kleurrijke oprijlaan ga je door een van de gebouwen naar een centraal erf dat het beginpunt van alle zomeractiviteiten vormt. De volumes rond het centrale erf zijn verbonden door een houten pergola en een verhoogd houten dek dat alle ruimtes van het huis verbindt. De terrassen zijn ontworpen als een zuivere uitbreiding van de binnenruimtes.

Gelijkvloers

1. Inkom	10. Sauna	19. Garage
2. Voorraadkamer	11. Wellnessruimte	20. Speelkamer kinderen
3. Familiekeuken en foyer	12. Douche	21. Fitnessruimtes
4. Gastentoilet	13. Hammam	22. Buitenkeuken
5. Woonkamer en bureau	14. Openlucht-hottub	23. Eetruimte buiten
6. Filmkamer	15. Gastenslaapkamer en badkamer	24. Kledkamer
7. Projectiekamer	16. Mudroom	25. Buitendouche
8. Hal	17. Linnenkamer	26. Zwembad
9. Opslag- en technische ruimte	18. Slaapkamer en badkamer personeel	27. Tuinontwerp Piet Oudolf

Eerste verdieping

- 28. Bibliotheek en bureau
- 29. Hoofdslaapkamer
- 30. Hoofdbadkamer
- 31. Dressing
- 32. Overdekt terras
- 33. Kinderkamer en kinderbadkamer

0 1 2 3 4 5 10m

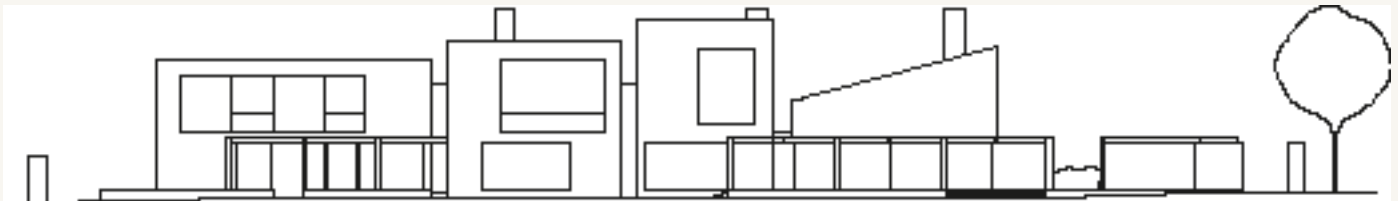

In de zomer lopen binnen en buiten in elkaar over en sluiten alle onderdelen op een samenhangende manier op elkaar aan. Op de begane grond liggen vooral de dagruimtes, in een zorgvuldige opeenvolging van kamers en sferen. De nadruk ligt altijd op een belangrijke as of op een interessant uitzicht op het landschap of een buitenruimte. In de bijgebouwen zitten secundaire functies, zoals een fitnessruimte, een speelkamer, het zwembad. De nachtvertrekken, waaronder de mastersuite en de kinderslaapkamers, bevinden zich in de hogere volumes. Die kamers hebben allemaal hogere plafonds en omkaderen de natuur rondom met ruim bemeten ramen die in de muur geschoven kunnen worden.

Een belangrijk aspect van dit project was de manier waarop de gebouwen vorm en structuur laten zien. Er werd gestreefd naar een tijdloos maar hedendaags palet aan materialen, en het was daarbij van belang een materiaal te vinden dat de zorgvuldige compositie van volumes en de hiërarchie tussen schuine en verticale vlakken kon versterken. Ook moest het materiaal de tactiliteit van de oppervlakken en de manier waarop die oppervlakken

schaduwen werpen in het unieke kustlicht accentueren. Met de traditionele materialen van de streek als uitgangspunt – zoals houten planken van schuurwanden en cederhouten shingles – werden speciale kleitegels geselecteerd om alle gevels en daken te bekleden, waardoor de streekeigen architectuur op een moderne manier in herinnering wordt gebracht. Dat tactiele materiaal met een sterke textuur heeft, in combinatie met natuurlijk vergrijsd ipéhout en donker metaal, een krachtig en toch sober materialenpalet opgeleverd dat opgaat in de omgeving.

De interieurs van Liaigre en de tuin van Piet Oudolf zijn het resultaat van een intensieve samenwerking; ze waren vanaf het begin onderdeel van het ontwerpproces, waarbij het project als een alomvattende ervaring en visie werd gezien. De interieurs en meubelen van Liaigre reflecteren de zomerstemming van de Hamptons, versterken de architecturale expressie én voldoen aan de eisen van een familiehuis. De sfeer is ontspannen en comfortabel, en tegelijk geraffineerd en tijdloos.

Gevelaanzicht westzijde

Gevelaanzicht noordzijde

0 1 2 3 4 5 10m